

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2CoE/64/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813221062
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3813221062.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávneného: CETELEM SLOVENSKO a.s., IČO: 35787783, Panenská 7, 812 36 Bratislava, právne zastúpený JUDr. Helena Strachotová, usadená euroadvokátka, Hviezdoslavova 7, 03601 Martin, proti povinnému: K. S., nar. XX.XX.XXXX, C. XX/X, XXX XX N., o vymoženie istiny vo výške 935,97 Eur s príslušenstvom, o odvolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 27. októbra 2015, č.k. 9Er/3986/2013 - 19, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku II. **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa výrokom I. zamietol návrh povinného na odklad exekúcie a výrokom II. zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie, pričom svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 57 ods. 1 Exekučného poriadku. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že dňa 11.09.2015 bol súdu doručený návrh povinného na odklad exekúcie a zároveň aj na zastavenie exekúcie. Návrh povinný odôvodnil tým, že nevlastní žiaden majetok, jeho príjem je okolo 420 Eur mesačne, z ktorej sumy sú vykonávané zážky na výživné na dieťa, zostáva mu na živobytie 198 Eur. Z tohto istého dôvodu žiada aj zastavenie exekúcie. K návrhu pripojil fotokópiu výplatných pásov. Povinný v návrhu poukazuje na svoju zlú finančnú situáciu. Sám však uvádza, že okrem predmetnej exekúcie vedie sa voči nemu aj ďalšia exekúcia na výživné na dieťa. Aj z tejto skutočnosti vyplýva, že povinný sa do nepriaznivej finančnej situácie dostal svojim zavineným konaním, t.j. neplnením si svojich záväzkov a následné sú proti nemu vedené exekúcie. Nejde teda len o ojedinelé nespĺnenie si povinnosti. Povinný uviedol, že odklad žiada do ukončenia jeho vyživovacej povinnosti voči synovi. Z uvedeného vyplýva, že nejde o prechodný stav, ktorý v krátkom čase pominie a v exekúcii sa bude môcť pokračovať, čo je taktiež podmienka, ktorá zakladá dôvod pre povolenie odkladu, ale dôvod dlhodobejšieho charakteru. Samotná nepriaznivá finančná situácia nezakladá ešte dôvod pre odklad exekúcie. Súd nemá preukázané splnenie prvej podmienky na povolenie odkladu, teda že povinný sa bez svojej viny ocitol prechodne v takom postavení, že by neodkladná exekúcia mohla mať pre neho alebo pre príslušníkov jeho rodiny zvlášť nepriaznivé následky. Povinný nespĺňa jednu z podmienok pre povolenie odkladu exekúcie a z toho dôvodu súd jeho návrh na odklad exekúcie zamietol, i keď by oprávnený odkladom exekúcie nebol vážne poškodený. Súd na doplnenie uviedol, že podľa § 56 ods. 9 Exekučného poriadku, exekútor môže s písomným súhlasom oprávneného uzavrieť písomnú dohodu s povinným o postupnom splácaní vymáhanej pohľadávky. Počas plnenia písomnej dohody o postupnom splácaní vymáhanej pohľadávky exekútor v exekúcii iným spôsobom nepokračuje. Vychádzajúc z návrhu na zastavenie exekúcie a citovaných ustanovení Exekučného poriadku, súd konštatuje, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol dôvody, pre ktoré je možné exekúciu zastaviť. V citovanom ustanovení § 57 ods. 1 písm. h) sa síce hovorí, že súd môže zastaviť exekúciu z dôvodu nemajetnosti povinného, t.j. keď majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie. Avšak nemajetnosť povinného ako dôvod pre zastavenie exekúcie preukazuje súdny exekútor, ktorý jediný po vykonaní všetkých zákonných postupov pre zisťovanie majetku povinného môže podať vyjadrenie, že nespochybniteľným spôsobom zistil a preukázal nemajetnosť povinného, čo môže byť podnetom

pre súd, aby výkon exekúcie zastavil. Exekúcia sa vedie na podklade spôsobilého exekučného titulu - právoplatného a vykonateľného Rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 6C/146/2012 zo dňa 14.06.2013. Túto exekúciu povinný žiadnym spôsobom nespochybnil, preto súd s poukazom na vyššie uvedené dôvody návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietla.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa vo výroku II. podal v zákonnej lehote odvolanie povinný, kde uviedol, že súd sa podľa § 205 ods. 2 písm. f) OSP dopustil nesprávneho posúdenia veci, keďže Ex. por. neustanovuje, že pre nemajetnosť môže podať návrh na zastavenie exekúcie iba súdny exekútor. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alternatívne zmeniť tak, že exekučné konanie sa zastavuje.

K odvolaniu povinného sa vyjadril oprávnený, ktorý je toho názoru, že nie je úplne pravdou, že povinný je nemajetný, nakoľko povinný dlžnú sumu oprávnenému dosiaľ spláca.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku II. je potrebné ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť z týchto dôvodov:

Z obsahu odvolania povinného vyplýva, že odvolaním bolo napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa iba v časti o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie, preto odvolací súd preskúmaval iba túto odvolaním napadnutú časť uznesenia a výrok o zamietnutí návrhu povinného na odklad exekúcie zastal právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

V zmysle § 57 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení (Exekučný poriadok), exekúciu súd zastaví, ak

- a) sa začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným,
- b) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným,
- c) zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie,
- d) exekúcia postihuje veci alebo práva, ktoré sú vylúčené z exekúcie alebo nepodliehajú exekúcii podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona, 6b)
- e) bolo právoplatne rozhodnuté, že exekúcia postihuje vec, na ktorú má niekto právo neprípúšťajúce exekúciu (§ 55),
- f) po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané,
- g) exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať,
- h) majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie,
- i) oprávnený nezaplatí súdny poplatok za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie,
- j) pri exekúcii predajom zálohu zaniklo záložné právo a oprávnený bol záložným veriteľom,
- k) rozhodol, že majetok štátu podľa § 61c ods. 2 je nevyhnutne potrebný na plnenie úloh štátu alebo na plnenie verejnoprospešného účelu alebo že majetok Exportno-importnej banky Slovenskej republiky podľa § 61c ods. 2 je nevyhnutne potrebný na vykonávanie jej činností a plnenie jej úloh.

V zmysle § 57 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

O zastavení exekúcie sa rozhoduje na návrh i bez návrhu. Exekútor je povinný v každom štádiu skúmať, či sa nevyskytli dôvody neprípustnosti, a ak dôjde k záveru, že takýto dôvod existuje, bez ďalšieho predloží vec exekučnému súdu na zastavenie exekúcie.

Odvolací súd má za to, že odvolanie povinného proti výroku napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie nie je dôvodné. Povinný uvádza, že súd sa podľa § 205 ods. 2 písm. f) OSP dopustil nesprávneho posúdenia veci, keďže Ex. por. neustanovuje, že pre nemajetnosť môže podať návrh na zastavenie exekúcie iba súdny exekútor. Odvolaciemu súdu nie je zrejmé, kde a akým spôsobom nadobudol povinný presvedčenie o tom, že súd prvého stupňa vo svojom napadnutom rozhodnutí nevyhodnotil majetkové pomery povinného ako aj tvrdenie, že povinný nemôže podať návrh na zastavenie exekúcie. Súd prvého stupňa vo svojom odôvodnení uviedol, „nemajetnosť povinného ako dôvod pre zastavenie exekúcie preukazuje súdny exekútor, ktorý jediný po vykonaní všetkých zákonných

postupov pre zisťovanie majetku povinného môže podať vyjadrenie, že nespochybniteľným spôsobom zistil a preukázal nemajetnosť povinného, čo môže byť podnetom pre súd, aby výkon exekúcie zastavil“. Nikde nie je uvedené, že povinný nemôže dať návrh na zastavenie exekúcie, pre nemajetnosť, pretože keby súd prvého stupňa rozhodol podľa tvrdenia povinného, tak by musel návrh povinného odmietnuť ako podaný neoprávnenou osobou, čo sa však nestalo.

Odvolačí súd pre ustálenie uvádza, že nie je dôvod na zastavenie exekúcie pre nemajetnosť povinného, nakoľko súdny spis neobsahuje relevantné dôkazy na takýto postup. Rovnako súdny spis neobsahuje podnet súdneho exekútora na zastavenie exekúcie pre nemajetnosť povinného, ktorý by bol odôvodnený šetrením majetkových pomerov povinného. Strohé konštatovanie povinného, že je nemajetný a jeho vyhliadky do budúcnosti nie sú optimistické, nemožno považovať za pádny dôkaz na zastavenie exekúcie, tak ako to má na mysli § 57 ods. 1 písm./ h.

Skutočnosťou teda naďalej zostáva, že exekúcia sa začala dôvodne. Nakoľko si povinný neplnil, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie. Exekúcia sa naďalej vedie na podklade exekučného titulu, ktorého právoplatnosť a vykonateľnosť nebola spochybnená.

Na základe uvedeného odvolačí súd konštatuje, že súd prvého stupňa postupoval vecne správne, keď podaný návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

Na základe uvedeného odvolačí súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku II. ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.